

Протокол

№

гр. София, 05.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9355** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 10.16 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Д. С. Н., редовно призована, не се явява. Представлява се от адв. А. К., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ главен секретар на Министерство на труда и социалната политика, редовно призован, се представлява от юрк. К. С., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Страните (поотделно) - Да се даде ход на делото.

Като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата, с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка, постъпила с писмо вх. № 22130/05.09.2025 година по описа на съда.

ДОКЛАДВА днес постъпила молба, с приложен документ за платена държавна такса.

Адв. К. – Поддържам жалбата. От отговора, тоест съпроводителното писмо, с което преписката е внесена в съда, оставам с една неяснота какво се твърди. Същото е и от оспорения отказ, тъй като министерството има нормативно задължение да проверява членския състав на синдикатите, които съответно в резултат на определена проверка, получават определен статут. Затова не мога

напълно да разбере, може да е и по същество, обаче ако колегата може да поясни, за да можем да видим дали на този етап да се искат и някакви доказателства. Как така при положение, че определени цифри се проверяват от въпросната комисия, която е в министерството, която няма спор, че изпълнява нормативни задължения и изведнъж същите тези цифри не се притежавали и съхранявали от министерството на административния орган. Просто не мога да разбира на житейско ниво това твърдение. Нямам искания по доказателствата.

Юрк. С. – По отношение на това твърдение, трябва да се има предвид, че въпросната Комисия за установяване наличието на критериите за представителност на организациите на работодателите и на работниците и служителите, ще я наричам просто Комисията, за да е по-кратко за протокола, не е свързано с установяване на членственото правоотношение на всички работници и служители с организацията на работниците и служителите, а единствено с наличието на редовни единни протоколи, в съответствие с Приложение № 1 от Наредбата за определяне на реда за установяване наличието на критериите за представителност на организациите на работниците и служителите и на работодателите, ще я наричам за краткост Наредбата. С това се удостоверяват данни за броя на синдикалните членове в отделните предприятия. Комисията няма такова нормативно задължение да обобщава и създава статистическа информация за големината на отделните синдикални организации и предприятия или на отрасловите и браншовите организации. Съответно, Министерствата на труда и социалната политика няма законово задължение да обработва информация по искания от заявителя начин. Искам да направя това уточнение, което аз съм направила в така нареченото съпроводително писмо - отговор по отношение на жалбата, аз оспорвам жалбата, като неоснователна и недопустима. Защото изложените факти в нея и цитираните искания, които са в заявлението, така както са написани в жалбата, те са по заявление АУ-2-168, а са по предходното на заявителката заявление, за което тя е получила своя отговор и в жалбата мога да кажа, че са изложени само правни доводи, които според представляващия жалбоподателката, да кажем и според заявителката, обуславят дължимостта на исканата информация. Тях заявителят, или в този случай – жалбоподателят, е могъл да изложи при упражняване на правото си на съдебно оспорване на предходния получен отговор, който е с регистрационен номер АУ-2-167/18.06.2025 г. на главния секретар, което несъмнено не е направено, а тя го е получила по надлежния ред, в срок. Тези доводи, които по същество представляват възражения срещу изводите на органа по предходното дадено заявление за достъп до обществена информация, не представляват нови и новонастъпили факти. И пак правя уточнението, че цитираните в жалбата факти като съдържание на заявлението не кореспондират със заявление АУ-2-168. Моите уточнения бяха само и единствено във връзка с цитираната в жалбата фактология.

Нямам доказателствени искания.

Адв. К. (реплика) – Уважаема госпожо съдия, единствено от фактическа страна и с оглед и позицията на административния орган, аз не съм сигурен, че виждам това заявление, по което е издаден оспореният акт. Защото виждам заявлението от 04.06., но не виждам това от 19.06. Смятам, че преписката не е пълна. Те не са идентични, разбира се.

Юрк. С. (дуплика) – Предоставено е по преписката. Просто самата заявителка го е съчетала с получения си отговор. Предоставянето на административна услуга, съответно когато е получила отговора, тя казва, че го е получила и е подала заявлението си. Тези две изречения са нейното второ заявление, с този регистрационен номер. Това е част от нейния мейл.

Адв. К. (реплика) – Просто ще си снимам това, което ми показва юрк. С.. Ако може съдът да изгледа следващото дело, за да не забавяме графика.

Съдът предостави делото на страните за запознаване и прекъсна заседанието в 10.24 часа.
Възобнови съдебното заседание в 10.43 часа.

Адв. К. – Уважаема госпожо съдия, след запознаване с материалите, смятам, че преписката е представена в цялост. Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, представени с жалбата.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени в административната преписка.

Като счете делото за изяснено от фактическа страна, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. К. – Уважаема госпожо съдия, моля да уважите оспорването и да задължите ответника да предостави достъп до исканата обществена информация. Както е ясно, от административния орган е поискана по реда на ЗДОИ информация за съответните брой членове от синдикалните организации, респективно брой организации, с оглед документите, които са проверени от комисията към Министерство на труда и социалната политика (МТСП) в съответствие с наредбата и тези, на основата на които е установена представителността на двата синдиката, съгласно нормативните изисквания. При това положение твърдението на насрещната страна, че подобна информация не съществува, е напълно неоснователно.

На първо място, от гледна точка на формата, която законът изисква, оспореният отказ не е оформен като уведомление по реда на чл.33, както се твърди в защитната теза на насрещната страна. Но дори частта, изречението, което се позовава на чл.33, очевидно представлява по съдържанието си отказ, който е неоснователен, тъй като по същество, прочитът на съдържанието сочи твърдение, че ответникът разполага с исканата информация, но не желае да я предостави по съображение, че се налага според него допълнителна обработка на тези данни и това ответникът е нарекъл статистическа информация, която той нямал бил задължение да създава. Уважаема госпожо съдия, тоест, това е твърдение, че ответникът не е задължен да предостави информация, а не, че не притежава тази информация.

След като се установява, че той няма как да не притежава тази информация, то следва да се приеме и, че не е необходима допълнителна обработка, тъй като с оглед документите, които са проверени, за да се установят определени цифри и да се направи извод за представителност и за изпълнение на нормативни изисквания, то тези цифри съществуват в административната преписка пред комисията. Тоест, от моя гледна точка се касае за превратно упражняване на власт, при което органът и разполага с информация, и не е необходима допълнителна обработка на тази информация, но същевременно поради това, че не желае да я предостави по едни други причини, той се е опитал да си създаде основания и съображения за това да откаже този достъп. Следва да се отчете от правна страна, че по никакъв начин ответникът не сочи каквито и да е съображения, защо е приел, че исканата информация е статическа информация. Понятието „статистическа

информация” има легална дефиниция в §1, т. 3 от Допълнителните разпоредби към Закона за статистиката. Това е обобщаваща, количествена и представителна информация за състоянието и динамика на масови явления, съществуващи съвкупности от статистически единици, в икономиката, демографията и социалната област и околната среда.

По никакъв начин административният орган не сочи, защо смята и е приел, че исканата информация е статистическа от една страна, така че да може да твърди, че от него се иска или не се иска, нито по някакъв начин заявява кой обобщава тази статистическа информация, от кого би могла да бъде поискана. Не е извършил препращане, ако има такава информация. А всъщност е информация, която сам трябва да провери и на база на установяването на тези цифри, да направи определени правнорелевантни изводи. Привидно е замаскирал в отговора и в мотивите към него като твърдение, че се налага допълнителна обработка. Не се налага такава допълнителна обработка. Още повече и да се налагаше, вече е прието в практиката на множество състави на Административен съд–София-град, че задължението, изведено със съдебната практика, която се сочи и от насрещната страна за ново задаване на информация, не се разпростира върху елементарни форми на обработка на вече налична информация в административния орган. Така например по поредица дела срещу откази на болниците преди 2 години, няколко състава се произнесоха, че, разбира се, понятието средно възнаграждение в една болница може да се извлече елементарно в счетоводните документи. До ден днешен всички работят на компютри. Работят в т. нар. „отворени данни“, които позволяват елементарна обработка. Ние изобщо не сме в тази хипотеза, извън тази елементарна обработка, дори и тя да съществуваше. А тук без цифрите, които са поискани, не може да се направи извода, който е направен в производството по признаване на представителност от съответния орган.

За пълнота, искам да поясня, че дори да са налице хипотези по чл.33, каквато в случая не се доказва обръщам внимание, че ако е налице очевидна злоупотреба и нарушение на закона, в твърдението на административния орган, че дадена информация не е налице при него, което според мен не е в хипотезата в случая, защото в случая не се спори, че той притежава информацията, а само, че не е длъжен да я предостави. Но дори в случаите, в които той твърди, че не я притежава, в случаите, когато има очевидно превратно упражняване на власт се приема съдебен контрол и това е видно от решение № 9154 от 09.11.2004 г. по административно дело № 4408/2004 г. на тричленен състав на ВАС, 5-о отделение, където твърдението, че даден договор е унищожен, което надлежно е опровергано и видимо не отговаря на фактите, всъщност е прието, че не представлява необжалваемо уведомление по смисъла на чл. 33, а е отказ, който подлежи на съдебен контрол. В този смисъл, моля да бъде и Вашето решение. Ответната страна не сочи основание за ограничение и аз не мисля, че разумен човек може да се сети как може да бъде ограничен достъпът до тази информация, поради което моля с Вашето решение да задължите в определен срок органът да предостави исканата информация. Последното, което искам да заявя, тъй като доверителката ми не може да участва в днешното съдебно заседание лично, тя на по-ранен етап е получавала такава информация към съответен предходен период и е дълбоко учудена от тази странна промяна в културата, практиката на администрацията, която изведнъж не желае да предостави актуалната такава информация и започва да твърди, че не я притежава.

Юрк. С. - По отношение на казаното, за да не се повтарям пак, ще кажа, че това, което представителя на жалбоподателката в момента изказа, е свързано и би било относимо само ако става въпрос за предходния отговор, който е АУ–2–167/18.06.2025 г., но както и при прекъсването видяхме, че г-н К. имаше възможност да се запознае с точно съдържанието на процесното, днес като предмет по това дело заявление, поставените въпроси не са свързани с изказаното от него, а

става въпрос за съвсем различно нещо. Те са налични като цитати и са предоставени към преписката по делото.

Отново казвам, че моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Също така, изложените правни доводи обуславят една дължимост на исканата информация, но те биха могли да бъдат изложени като предмет на друго дело, което не се е състояло. Към настоящия момент по отношение на част от поставените факти, които господин К. каза, искам да кажа, че отговорът, който е процесен, тоест АУ- 2-187, това е този привиден отказ, както го наричат, но това не е така. Това не е привиден отказ, а напротив. Квалифицирана е предоставената информация като обществена информация чл. 2, ал. 1, вр. чл. 10 от ЗДОИ, с оглед на което при нея е приложима разпоредбата на чл. 12 от ЗДОИ. Видно от постановения отговор АУ-2-187/01.07.2025 г. е посочено, че информацията е официална и се съдържа в нормативен акт, а именно, че Министерският съвет се е произнесъл с 2 решения, с № 46/2025 г. и № 47/2025 г. Едното съответно за признаване за Конфедерация на труда „Подкрепа“ и за признаване на Конфедерация на независимите синдикати в България (КНСБ). Същите по смисъла и по реда на буквата и разпоредбата на чл.12, ал. 4 е посочено, че са обнародвани в Държавен вестник, брой 9/31.01.2025 г. Отново казвам, че въпросната комисия за установяване наличието на критериите за представителност на организациите на работодателите, на работниците и служителите, се е установило наличието на необходимите по така зададения въпрос в заявлението, че са налице необходимите по чл.34, ал.1 от КТ числен състав на всяка организация, че са представили доказателства в съответствие с изискванията на наредбата, с които удостоверяват наличието на числения състав над 50 000, което всъщност е и едно от исканията на заявителката.

По отношение отново, пак казвам - на заявлението, то няма никакви мотиви за отказ и не са сочени такива. Напротив, предоставена е информацията по начина по който е искана в цялост. Пак казвам, тя е квалифицирана като официална обществена информация, с оглед на което са посочени дори обнародванията на Кодекса на труда по броеве и дати. Съответно е цитиран и чл. 34, за предоставяне на представителна организация на работниците и служителите на национално равнище се признава организация, която отговаря на следните изисквания: да има най-малко 50 000 члена. С оглед на което е установено при работата на комисията, че КНСБ и КТ „Подкрепа“, отговарят кумулативно на цитираните изисквания по чл. 34.

По отношение на чл.33, за който стана въпрос в пледоарията на колегата, той няма приложимост върху момента по отношение на начина на задаване на питането на г-жа Д. Н.. Той е бил приложим към отговора, който тя е получила по предходното заявление. Съответно е неотносимо което колегата каза, към момента, такива не са сочени. Но константната практика по отношение на отговорите по чл. 33 е ясна, че те не подлежат на съдебен контрол.

По отношение на това, че не съществува или че подобна информация, тя съществува по начина, по който заявителката е заявила своята информация. Информацията ѝ е дадена в цялост по начина, по който съществува, на базата на нейното искане. Тук няма приложимост и на допълнителна обработка, която да се налага или каквото и да било, защото тя иска официална обществена информация. Тоест и цитираният §1, т.3 от Допълнителните разпоредби от Закона за статистиката в момента е неотносим, защото в процесния отговор, който е предмет на днешното дело никъде не е посочена от страна министерството или в частност от главния секретар нещо ставащо въпрос по отношение на статистиката. Защото, пак казвам, информацията е квалифицирана като официална обществена информация. Тя е дължима и съответно, заявителят може да си набави своето знание от вече постановения нормативен акт, който е крайният резултат. В случая, това са двете решения на Министерския съвет и посочено броя и датата на обнародването.

С оглед на което, моля да постановите решение, с което да отхвърлите жалбата като

неоснователна и недоказана, като имате предвид съдържанието и предмета на настоящото заявление.

Адв. К. (реплика) - На първо място, моля да отчетете това. Мисля, че всички в тази зала сме съгласни, че предметът на административното дело се определя от пределите на оспорения административен акт. Обстоятелството, че погрешно сме цитирали искане в заявлението в жалбата, по никакъв начин не рефлектира върху производството и фактите следва да бъдат установени така, както са били установени от административния орган. Безспорно е, че исканията на доверителката ми не са отговорени, тъй като въпросът е, какъв е броят членовете на синдикалните организации, които са установени, а не какво казва нормативната уредба.

По същия начин, копие от документите на база на това, което е установено по който въпрос дори няма и произнасяне. В трайната съдебна практика по ЗДОИ, липсата на съответствие между искане на достъп и предоставяне на достъп, при всички положения представлява един немотивиран отказ, в нарушение на изискванията за форма, на материалния закон и административнопроизводствените правила.

Моля да предоставите възможност за кратки писмени бележки, защото има и съдебна практика, която може да бъде предоставена.

Съдът дава възможност на страните в 14 дневен срок от днес да представят писмени бележки и

ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.03часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: